

Dragostea-n noi răsare

Gabriel Stănciulescu

Dragostea-n noi răsare

Te caut neîncetat iubire,
Și tot mai greu te regăsesc,
Mi-e teamă iar de rătăcire,
Dar nu renunț să te doresc.

Doream o caldă alinare,
Te însoțeam cu-n gând mereu,
Simțeam emoții și ardoare
Sfârșite veșnic c-un rateu.

S-au perindat prin mine vise,
Și-mi fac curaj să îndrăznesc,
Print nopți și zile indecise
Mi s-a părut că te zăresc.

Trăirea ta mă prinde-n brațe,
C-un sărut mă copleșește,
Cu un sărut dispar distanțe...
Ș-o dorință mă însoțește.

Cât în privire am căldură
Și brațele pot să cuprindă,
Nu voi rata o picătură...
Nu voi pierde o secundă...

Adun în mine frumusețea,
Raze curg cu stropi de soare,
Ce fericită-i bătrânețea
Când iubirea-n noi răsare.

Autor: Gabriel Stănciulescu